

Fyri og ímóti demokratii

MIKUDAGIN í farnu viku fylti Føroya Blaðmannafelag 40 ár. Í hesum sambandi varð skipað fyri hátíðarhaldi í Norður-landahúsinum allan leygardagin, har tvey nýggj tiltøk hjá felagnum vórðu avdúkað: »Ársins rós« og »Ársins ulka«.

TALAN er um at lata føroyingum, sum á ein og annan hátt hava gjørt seg galdandi í samfelagnum hetta seinasta árið, virðislønir. Valið av hesi fyrstu »Ársins rós« virðislønini var sera heppið. Anette Wang, sum hevur gjørt eitt stórt og slóðbrótandi arbeiði til frama fyri felagsskapin Amnesty International. Vit kunnu bert fegnast um, at Blaðmannafelagið við hesum nýggja og frálíka tiltaki hevur valt hesa kvinnuna, sum hevur halgað so stóran part av lívi sínum til arbeiði hjá Amnesty. Virðislønin, sum fer at verða latin á hvørjum ári, er til ein persón, sum hevur gjørt okkurt gott og positivt, sum er við til at menna demokratið uttan at hava hugsað um egnan vinning av nøkrum slag. Umframt heiðurin at vera kosin »Ársins rós«, so fekk Anette Wang eisini ein málning, sum Edvard Fuglø hevur málað.

HIN virðislønin »Ársins Ulka« var til ein persón í Føroyum, sum hevur gjørt ein brølara av onkrum slag. Og hesa vann landsstýrismaðurin Svend Aage Ellefsen. Og var hon fyri heldur kalligu mótøkuna, nakrir studentaskúla-

ÁRSINS ULKA 1992

FØROYA BLAÐMANNAFELAG

næmingar herfyri finga, tá teir skuldu handa nakrar mót-mælis undirskriftir í Tinganesi. Landsstýrismaðurin noktaði at taka ímóti undirskriftunum og hevur blaðmannafelagið – og helst fær tað undirtøku manna millum – valt at kalla hetta fyri ársins brølara.

UM tað er av tilvild ella tað hevur verið bevið at hesar báðar virðislønirnar vóru latnar fólki, sum í tí eina fœrin-

um arbeiða fyri demokratisk-um rættindum og í hinum í-móti somu rættindum, skulu vit ikki døma um. Men eingin ivi er um – eftir okkara hugsan – at atburðurin hjá um-rødda landsstýrismanni í undirskriftamálinum var bæði ódemokratiskur og for-dummandi. Maður, sum letur seg velja í eitt av landsins mest týðandi stórvum – landsstýrismann – hevur ikki loyvi til at misbrúka henda sess við burturav at arbeiða

fyri sínum valdømi. Antin vit so eru fyri undirgjóartunnlin-um ella ikki, so kann ein maður, sum er settur at reka landspolitikk, ikki loyva sær at hugsa taktiskt í atkvøðum, soleiðis sum hann eftir okkara tykki gjørdi tað henda dagin.

Tað var og er skyldan hjá einum landsstýrismanni at lurta eftir øllum sjónarmið-um, sum nú koma fram í ein-um máli, antin honum hóvar tey ella ikki. At nokta at taka ímóti meira enn 4000 undirskriftum, har fólk mótmæla eini almennari iløguætlan, er ein óhoyrdur frekleiki. At hetta so eisini er ársins brølari kunnu vit helst øll vera samd um. Men sum sagt: henda dag vóru so latnar virðislønir: onnur til ein persón, sum roynir at menna demokratið og hin til ein, sum roynir at undirgrava tað. So í veruleikanum var »Ársins Ulka« meira enn bert ein skemtiligur brølari frá einum politikara. Valið var eitt plett-skot eins væl og valið av Am-nesty-stríðskvinnuni var tað. Tøkk til Blaðmannafelagið og annars tillukku við teimum fyrstu 40 árunum. Lesið aðra-staðni í blaðnum um føðing-ardagin og handanina av virðislønunum.

Sosialurin – fimm ferðir um vikuna!